

המנוחה

באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על

העדת יערוך אות אהרן ובנו מערב

עז בקר לפני ד'

(א.ה.ת. ס' טו)

טו. מתיב רב ששת, מחוץ לפרוכת העדות יערה, וכי לאורה הוא צריך וחלא כל ארבעים שנה שהלכו בני ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו, אלא עדות הוא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל. האורה הפנימית, אורה של תורה, רוח הקודש והנבואה, ששופע בישראל ביחוד ממקום בית המקדש יצאה האורה, היא האורה האלהית שמאירה בישראל לבדם ואין לזרים חלק בו. והנה גם אם היו ישראל ע"י הדרכת התורה האלהית, שמרוממתם מכל השפלות החומריות ומקרבתם לאור האלהי, עלולים ע"י להיות מתנהגים כאפלה בחיים החיצוניים, בלא התקדמות, בלא סדרים, בלא פאר

ונעימות חיצוני הדורש עמו חכמה מעשית רבה, ג"כ הי' הדבר שוה וכדאי. אמנם תורת ד' תלמדנו ג"כ ארחות חיים, ועל פיה נראה אור ג"כ בחיים החיצוניים, ללכת קוממיות ולהיות גוי איתן מלא חכמה מעשית וכליל יופי, ע"י כח הקדושה המיוחדת שהיא מעלה את ישראל למצב רם ברוח קדושה ודעת אלהים ודרכיו, היא עצמה מפזרת אורה ג"כ למחוץ לפרכת העדות. באה לזה המנוחה דוקא מחוץ לפרכת, להורות שמן האורה הפנימית שכולה אומרת כבוד אלהים, תופיע ג"כ לישראל אורה חיצונית, בנימוסים אנושיים טובים ויפים, ובתיקוני מדינה וממלכה נוחים ונעימים. ועל זאת יש להתפלא למה צריך עם הקודש עם האורה הפנימית, אורה חיצונית, שתועלתה מתפשטת רק ע"פ הסדר של החיים הנהוגים בעמים, המוכרחים להגדיל אשרם רק ע"פ סדרי החיים החיצוניים. והלא כל אותן ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר לא הלכו אלא לאורו, היו מוצלחים ודבר לא חסר להם, באין צורך להתחכמות מעשית, ע"י מעשה ניסים ויד ד' החזקה בגילוי שכינה. אי"כ מעלתן של ישראל הלא אינה צריכה כלל, לאלה המעלות הנמוכות של החיים התרבותיים, ואורה זו החיצונית למה. אלא שעם מצד ערכן של ישראל הי' אפשר להיות חיים כאלה מתמידים אם היו שומרים מעלתם, ואם היה ההכרח נותן לרדת מפני החטא, הלא אין מקום ההכנה של האורה החיצונית, שאינה באה כ"א מפני הכרח של ירידה, במקום הקודש, להיות לסדר עבודה וקביעות קדושה. אמנם צריך עדות לכל באי עולם שהשכינה שרויה בישראל. רק ע"י החיבור של האורה החיצונית אל האורה הפנימית, יש יחש לישראל עם כל העולם כולו. העמים שיגיעו למדרגה יפה בהתפתחותם הטבעית, יכירו את ההוד וההדר, את הקדושה

והתפארת, שיש בתוה"ק ובדרכיה, וישובו לאחוז בדרכי ד' הישרים ובדעת אלהים הטהורה המתפרשת ע"י אורן של ישראל. מה שא"כ אם האורה החיצונית לא היתה נהוגה בישראל, אז היה היחש של עמים זולתם אליהם נפסק לגמרי. כי את המאור הפנימי שבתורה, שלא יוכל להתפשט ג"כ במאור חיצוני של חיי נועם ותרבות, לא יוכלו לקבל, ולא היתה העדות מגעת לתועלתה לכל באי עולם. אמנם ע"י האורה החיצונית המצטרפת אל הפנימית, המכשרת את ישראל לחיות יחד עם תוה"ק חיים טבעיים מפותחים, חיים מדיניים הגונים, שהוא אור הקרוב אליהם, באור זה יראו אור להכיר ג"כ לפי כחם, אור האלהי הפנימי. רק בזה תתמלא ההגדה של העדות לכל באי עולם, שהשכינה שורה בישראל.